

RAJMUND KUNIĆ (1719-1794), PJESNIK I PREVODITELJ

O 200. obljetnici smrti hrvatskog latinista Rajmunda Kunića Međunarodno središte hrvatskih sveučilišta u Dubrovniku, Filozofsko-teološki institut Družbe Isusove u Zagrebu i Hrvatski povijesni institut u Beču upriličili su u Dubrovniku znanstveni skup »Rajmund Kunić (1719-1794), pjesnik i prevoditelj«, a ovaj svezak *Anala Zavoda za povijesne znanosti HAZU u Dubrovniku* prema unaprijed utanačenom dogovoru s uredništvom objavljuje istoimeni zbornik s pristiglim znanstvenim radovima. Zato je koordinator znanstvenog skupa dr. Ivica Martinović ujedno i urednik ovoga broja dubrovačkih *Anala*.

Razdioba znanstvenih prinosa u *Analima* slijedi prvotni nacrt znanstvenog skupa koji je 21-22. studenoga 1994. održan u Dubrovniku u dvorani Međunarodnog središta hrvatskih sveučilišta. Tematska cjelina *Književna ostavština* otkriva nam Kunićev rodni grad kao glavno nalazište autografa i prijepisa Kunićevih stihova na hrvatskom tlu, ponajviše zbog rukopisa pohranjenih u Arhivu Male braće. Istraživači su prikazali rukopise Kunićevih književnih radova u posjedu dubrovačkih franjevaca i dubrovačkih isusovaca, te tisku povjerili neobjelodanjene ulomke Kunićeve korespondencije s Dubrovčanima.

Počevši od 1756. godine Kunićevi su izvorni stihovi i prepjevi tiskani u Beču, Rimu, Varšavi, Cremoni, Augsburgu, Milanu, Baselu, Veneciji, Parmi i Osimu, nakon pjesnikove smrti izdani su i u Padovi, Reggio Emiliji, Trstu i Firenci, a 1827. godine napokon na hrvatskom tlu - u Dubrovniku zahvaljujući maru urednika Rafa Radelje i zalaganju tiskara Antonija Martecchinija. Tematske cjeline *Umijeće prepjeva* i *Umijeće pjevanja* ovdje služe da Kunić iznova i sukladno suvremenim metodološkim postupcima bude ocijenjen kao izvorni pjesnik na latinskom jeziku i kao prevoditelj s grčkoga i talijanskoga na latinski jezik.

Pri prosudbi Kunićeva prevoditeljskog umijeća pozornost istraživača privukla su dva njegova najglasovitija latinska prijevoda: prepjev Homerove *Ilijade* s grčkoga i prepjev Cordarine *bernesce* o vlasulji Ruđera Boškovića s talijanskoga.

Od književnih vrsta u kojima se Kunić dokazao kao vrstan *pjesnik latinist* klasični su filolozi za predmet proučavanja odabrali elegije i epigrame. Raznorodnu tematiku Kunićevih epigrama koja zadire u područja teologije, filozofije, umjetnosti i prirodnih znanosti istražili su povjesničari tih disciplina. Pomno su obrazložena dva žarišta Kunićeva pjesničkog nadahnuća: Ruđer Bošković i Maria Pizzelli.

Radovi pristigli za tematsku cjelinu *Korijeni i odjeci* obradili su raznovrsnu građu: genealogiju dubrovačkog roda Kunića podrijetlom iz Ošljega u Dubrovačkom primorju, portrete Rajmunda Kunića i ranu europsku recepciju Kunićeve poezije od sredine 18. stoljeća do sredine 19. stoljeća, osobito u Italiji, Austriji i Njemačkoj.

Potaknuta visokom obljetnicom pjesnikove smrti, raznolika zajednica istraživača hrvatskog latinizma predočila je na stranicama *Anala Zavoda za povijesne znanosti HAZU u Dubrovniku* svoje najnovije spoznaje o hrvatskom isusovcu Rajmundu Kuniću, profesoru retorike u Rimskom kolegiju, pjesniku i prevoditelju. Poželjeti je da ovdje objelodanjeni radovi potaknu nova istraživanja Kunićeva djela.